

POCHYLNÝ (3) *ai*

o jasne.

sg *m N* pochylony (1). ◊ *L* pochylonym (1). ◊ *f N* pochylón(a) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Nie wznoszący się prosto w górę, zgięty ku dołowi, ukośny* (2) : Propensus, Pochilny. *Mącz* 288b; [pochyły/ et pochylony/ Incurvus, devexus, declivis, inclinatus, propensus, pronus, praeceps, praerupius. *Volck Rrr2*].

Przen: Zły (1) :

Szereg: »mizerny a pochylony« (1): A záifte ná tem mizernym/ á pochylnym fwyecye dofić bárzo potráfi oycow nyepewnych/ fynow bez oycá. *GliczKsiąż* B5.

2. *Dwuznaczny* (1) : Amphibologia, dubiosa locutio dictionis vel sententiae, pochylna rzecz *BartBydg* 9.

3. [Skłonny ku czemuś: Propensus, geneigt. Pol. fklónny/ pochilny/ chutliwy. *Volck* 458.]

Synonimy: 1. nachylony, nakloniony, pochodzisty, skloniony, ukośny; 2. obojętny, wątpliwy.

Cf **POCHYLONY, POCHYŁY**

MF, SBu